

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417010322
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8417010322.4

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fujerikom na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.12.2018 v trestnej veci odsúdených E. N., R. XX.XX.XXXX, T. D. C. Q., R. A. XX/XX, V. J. O. Ľ. N., R. XX.XX.XXXX, T. D. C. Q., R. A. XX/XX, V. J., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o tom, či sa odsúdení v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia osvedčili alebo neosvedčili, takto

rozhodol:

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku súd v y s l o v u j e, že ods. E. N., R. XX.X.XXXX C. J., T. D. C. Q., R. A. XX/XX, V. J.K., sa v skúšobnej dobe n e o s v e d č i l a a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č. konania 9T/44/2017-63 zo dňa 7.7.2017, právoplatný dňa 17.8.2017 v trvaní 6 (šiestich) mesiacov v y k o n á.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 419 ods. 1 Trestného poriadku súd v y s l o v u j e, že ods. Ľ. N., R. XX.X.XXXX C. J., T. D. C. Q., R. A. XX/XX, V. J., sa v skúšobnej dobe n e o s v e d č i l a a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok č. konania 9T/44/2017-63 zo dňa 7.7.2017, právoplatný dňa 17.8.2017 v trvaní 6 (šiestich) mesiacov v y k o n á.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e odsúdenú pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd aj bez návrhu nariadil termín verejného zasadnutia, pretože vyšli najavo skutočnosti, pre ktoré bolo potrebné rozhodnúť o tom, či sa odsúdení E. N. a Ľ. N. v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 9T 44/2017 zo dňa 07.07.2017 osvedčili alebo neosvedčili. Na tomto verejnom zasadnutí súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdených, oboznámením obsahu listinných dôkazov a pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 72/2018. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Obaja odsúdení na verejnom zasadnutí vypovedali zhodne v tom zmysle, že sú si vedomí odsúdenia v tejto trestnej veci, avšak už si nie sú vedomí odsúdenia v trestnej veci pod sp. zn. 7T 72/2018. Odsúdená Ľ. N. uviedla, že v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia spáchala trestný čin spočívajúci v tom, že chlapec nechodil do školy. Odsúdený E. N. si nie je vedomý žiadnej trestnej činnosti.

Na podklade podanej obžaloby v tejto trestnej veci, súd trestným rozkazom sp. zn. 9T 44/2017 zo dňa 07.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.08.2017 uznal obžalovaných E. N. a Ľ. N. za vinných

z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Skúšobná doba tak začala plynúť dňa 18.08.2017 a uplynie dňa 17.08.2019.

Z aktuálneho odpisu registra priestupkov vyplýva, že odsúdení E. N. a Ľ. N. nemajú žiadne záznamy o priestupku. Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdení E. N. O. aj Ľ. N. majú okrem záznamov pred odsúdením v tejto trestnej veci záznam o odsúdení v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T 72/2018.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 72/2018 vyplýva, že dňa 15.05.2018 bola na obžalovaných Ľ. N. a E. N. podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že ako zákonití rodičia maloletého S. N., R.. XX.XX.XXXX, žiaka Základnej školy s materskou školou v obci Veľká Lomnica, okres Kežmarok, si voči nemu zanedbávali svoje zákonné povinnosti rodičov tým, že ich synovi, maloletému S. N.T., R.. XX.XX.XXXX umožnili počas školského roka 2016/2017 v dobe od 19.02.2016 do 30.06.2017 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 166 vyučovacích hodín a počas školského roka 2017/2018 v dobe od 02.09.2017 do 19.02.2018 bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 17 vyučovacích hodín, celkovo 183 vyučovacích hodín, pričom napriek upozorneniam školy k náprave nedošlo a o výchovu a zabezpečenie dochádzky svojho syna do školy sa nestarali. Obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.08.2018 vyhlásili, že sú vinní zo skutku v zmysle obžaloby. Rozsudkom sp. zn. 7T 72/2018 zo dňa 02.08.2018 boli obžalovaní Ľ. N. a E. N. uznaní vinnými zo skutku v zmysle obžaloby a obom im bol uložený trest odňatia slobody u každého z nich v trvaní 3 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2018. Obom odsúdeným boli tresty nariadené a obaja boli vyzvaní, aby výkon trestu nastúpili. Na základe žiadostí oboch odsúdených o odklad výkonu trestu odňatia slobody, bol samostatnými uzneseniami odsúdenému E. N. výkon trestu odňatia slobody odložený do 02.02.2019 a Ľ. N. bola žiadosť o odklad nástupu výkonu trestu zamietnutá. Obe uznesenia nadobudli právoplatnosť. Odsúdená Ľ. N. výkon trestu nastúpila dňa 19.09.2018.

Súd tiež na návrh obhajoby oboznámil uznesenie Okresného súdu Kežmarok č.k. 5P/234/2010 - 15 zo dňa 14.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.01.2011, ktorým boli maloleté deti E. O. E. K. zverené do náhradnej osobnej starostlivosti odsúdených, ako starých rodičov a zároveň boli týmto rozsudkom upravené práva o povinnosti odsúdených ako aj rodičov maloletých detí.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1,
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, alebo
- d) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona, ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienené odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu v zmysle § 49 ods. 1 Trestného zákona predstavuje pre odsúdeného možnosť spoločnosti preukázať, že spáchanie trestného činu bolo v jeho živote iba ojedinelým javom a jeho následky pre spoločnosť si v plnej miere uvedomil, čo by

mal potvrdiť svojím správaním v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a odvrátiť tak následok v podobe výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdení E. N. a L. N. však uvedené aspekty podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v celom rozsahu nereflektovali a v skúšobnej dobe spáchali trestný čin, pre ktorý boli v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 72/2018 právoplatne odsúdení a obom im bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdení, ako zákonití rodičia svojich detí aj počas skúšobnej doby zanedbávali riadnu školskú dochádzku ich syna S. N., hoci aj keď len v počte 17 hodín za školský rok 2017/2018 od 02.09.2017 do 19.02.2018, aj keď vedeli, že v tom čase im plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia a je ich povinnosťou viesť riadny život. Súd pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdení osvedčili alebo neosvedčili v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nemôže prihliadať na počet vymeškaných hodín, teda následok trestného činu, ktorý skúma iba v základnom konaní pri právnej kvalifikácii, resp. pri ukladaní trestu. Teda aj 17 vymeškaných hodín postačuje na to, aby súd urobil záver o tom, že počas skúšobnej doby odsúdení nevedli riadny život a spáchali trestný čin, ktorý je trváceho charakteru a tento protiprávny stav, ktorý vytvorili a ktorý spočíval v zanedbávaní povinnej školskej dochádzky ich syna udržiavali aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v tejto trestnej veci. Súd zvyrazňuje, že sa v skúšobnej dobe dopustili úmyselného trestného činu, ktorý je navyše druhovo totožný s trestným činom, za ktorý boli odsúdení v tomto konaní /prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona/. Preto už len táto skutočnosť sama o sebe svedčí o tom, že obaja odsúdení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedli riadny život a preto súd už počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v tomto konaní rozhodol, že trest uložený trestným rozkazom zo dňa 07.07.2017 sú povinní vykonať.

Súd odmieta obranu odsúdených, že takáto situácia zodpovedá spôsobu života v ich etniku a je výsledkom zlyhania sociálneho systému štátu a sociálnej kurately, pretože táto obrana nezodpovedá princípom demokratického a právneho štátu, ku ktorého sa Slovenská republika prihlásila v článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ktorého imanentnou súčasťou je rovnosť občanov pred zákonom a zákaz diskriminácie /článok 12 ods. 1, ods. 2 ústavy/. Každý, bez ohľadu na svoju etnickú príslušnosť a spôsob života z nej vyplývajúcej je povinný dodržiavať zákony, vrátane povinnosti rodičov riadne a čas zabezpečovať povinnú školskú dochádzku svojich detí, pričom záujem štátu v tejto oblasti spoločenských vzťahov je chránený aj prostredníctvom Trestného zákona (§ 211). Podľa § 28 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine majú rodičovské práva obaja rodičia, pričom v zmysle § 30 Zákona o rodine je zodpovednosť pri výchove detí, medzi ktoré nepochybne patrí aj zabezpečenie povinnej školskej dochádzky, prioritne vecou rodičov, v tomto prípade odsúdených. Úloha štátu pri zabezpečovaní výchovy má nielen v zmysle Zákona o rodine ale aj v zmysle nadväzujúcich právnych predpisov v oblasti sociálnej ochrany (napr. zákon č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov) len podporný charakter. Subjektívny názor odsúdených o zlyhaní štátu pri výchove ich detí ich v žiadnom prípade nezbaňuje zodpovednosti za výchovu a školskú dochádzku detí, vrátane trestnoprávnych následkov zanedbania tejto starostlivosti, na ktorú sú v zmysle zákona ako rodičia detí povinní.

Nakoľko skúšobná doba podmieneného odsúdenia ešte neuplynula, súd sa zaoberal aj možnosťou ponechať podmienené odsúdenie v platnosti. Súd v tomto prípade zdôrazňuje potrebu existencie výnimočných okolností prípadu, ktoré však v tomto prípade nezistil, to ani na strane odsúdených z hľadiska ich osobných alebo rodinných pomerov a ani vo vzťahu k iným vonkajším okolnostiam. To, že sa odsúdení starajú okrem svojich detí aj o svojich vnukov E. O. E., ktoré im boli rozhodnutím súdu zverené do výchovy, bola zrejmá už v čase spáchania oboch skutkov a mala viesť správanie odsúdených o to dôslednejšie k plneniu svojich zákonných povinností, aby deti neboli vystavené riziku, že obaja ich zákonní zástupcovia, resp. osoby vykonávajúce náhradnú osobnú starostlivosť budú vo výkone trestu odňatia slobody, k čomu úmyselným konaním odsúdených aj došlo, resp. môže dôjsť. Odsúdení neuviedli žiadne zdravotné okolnosti na svojej strane ako aj na strane ich rodinných príslušníkov, prípadne iné okolnosti, ktoré by vytvorili predpoklad pre posúdenie výnimočných okolností prípadu. To, že sa domnievajú, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny prípadne škola nepôsobil dostatočne na ich rodinné prostredie je ich subjektívnym názorom a nemá charakter výnimočnosti prípadu ale skôr zbavovania sa zodpovednosti za svoje protiprávne konanie, za ktoré boli právoplatne odsúdení.

Nakoľko odsúdení pred spáchaním trestného činu v tomto konaní neboli vo výkone trestu odňatia slobody, súd ich v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 50 ods. 8 Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť a to do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Sťažnosť má odkladný účinok.